

10 Cur lingua rigentium, quemadmodum vinolentorum, errare solet? Vtrum quòd à frigore concrefcit, ac indurefcit, mouenti difficilis redditur, itaque explorare non potest. An quia partes exteriores appulfu denfantur frigoris, humor intus collapsus linguam madificat, ex quo fuso fungi officio lingua nequit, vt de vinolentis etiam diximus. An quòd per tremorem à rigore inductum motus temere agitatur, articulatè vocabula lingua edere non potest, itaque oberrat, & hafitat.

11 Cur pili rigentium eriguntur? An quòd ex refrigeratione calor in partem interiorè fe colligit. Vbi autem carni caloris beneficium defuit, magis cogitur: quòd cum fit, pili erectiores effici coguntur.

12 Cur hyeme, cum currimus, magis rigemus, quàm cum ftamus? An quòd aëri noftra ambiens corpora, cum ftamus, vbi femel concalefactus eft, nullam præterea moleftiam infert: cum autem currimus, alius, atque alius fubinde frigidus occurrit, itaque facit vt magis rigeamus. Adhæc, aër, cum mouetur, frigidior redditur: quòd quidem in currendo maximè incidit.

13 Cur tempore matutino frigus acrius eft, cum tamen Sol propius adfit? An quòd plus temporis abfentiæ Solis exultat: itaque terra magis refrigerata eft. An quòd die inftante, ros, & pruina cadere folent, quæ frigida funt: an hæc etiam ideo cadunt, quoniam calor, qui furfum fe extulit, vi frigoris fuperatur, idque non nifi Solis abfentia euenit. Quocirca cum longe diftat, non cadunt: cum propius, tum cadunt, atque gelantur, quòd locus vehementius refrigeratus eft propter Solis diuturniorem abfentiam. An die inftante potius flatus incitantur nocturni, qui gelidi admodum fpirant. An nobis frigus acrius idcirco effe videatur, quòd cibi concocti iam funt. Inaniiores autem cum fumus, frigus vtique aeris fentimus: argumentum, quòd à vomitu maximè frigere folemus.

14 Cur vbi fternuimus, vel minximus, plerunque inhorrefcimus? An quòd ratione vtraque vênis fubtrahitur: quæ cum reddita funt inaniiores, aer ingreditur frigidus, qui rigorem ciere potest.

15 Qua de caufa qui vehementer frigent, fi ftatim copiofo igne concalefciant, indolefcunt: fi paulatim verò tepcfiant, fine magno dolore recreabuntur? An quòd omnino cum ex contrariis in contrarium proficifcitur, magna effci commutatio folet: vt in arbore, fi quis paulatim deflefcit, nihil eft quòd ftrips ipfa laboret. At fi vehementius corripit, nec

A *διὰ τὴν ῥιζώντων ἢ γλωσσε, καὶ δὲ τῶν ῥιζώντων, πτερυγίων, πτερυγίων ὑπὸ τῆς ψυχῆς πηγνυμένη καὶ σκληρωμένη, διεκίνητος γίνεται; τοῦτο δὲ συμβαίνοντος, οὐ δύναται σφαιρίζεσθαι. ἢ δὲ ἐν τῷ ψυχρῷ, διὰ τὸ ψυχρὸν εἶναι σφαιρῶν, τὸ ὑγρὸν ἐξυγρῶναι τὴν γλωσσην; διὸ αὐτὸ οὐ δύναται ἢ γλωττα τὸ αὐτῆς ποιεῖν, καὶ δὲ τῶν εἰρηται καὶ ὅτι*

B *ῥιζώντων. ἢ διὰ τὸν δότῃ τῆς ῥιζῆς ἑρμῶν ἀπέκτου τῆς κινήσεως οὐσίας, οὐ δύναται τὰ λεγόμενα διαρροῦν ἢ γλωττα. διὸ αὐτὸ καὶ λεπτεῖς ἐστὶν διὰ τὴν ῥιζώντων ὀρθῶς αἰ ἐν τῷ σώματι πείχες γίνονται; ἢ διὸ τὸ δότῃ τῆς κρεταψύξεως τὸ θερμὸν εἰς τὸν ἐντὸς τόπον ἀπορίζεται; ἐκλείποντος δὲ ἐν τῆς σαρκὸς τῆς θερμῆς, σωλίσταται μᾶλλον*

C *συναρροῦντος ἢ ὀρθότερα αἰ πείχες γίνονται. ἢ διὸ πᾶσι Διὰ τὴν ῥιζώντων βέχοντες μᾶλλον ῥιζώνων, ἢ ἐσώτες ἢ ὅτι οὐ αἶμα τὸ σῶμα, ἐσώτων ἄλλο ἐπέιδαν ἀπαξ συναρροῦντος ἢ ἐπὶ ἐνοχλείῃ ἀπορίζοντος δὲ, αἰεὶ ἄλλος καὶ ἄλλος περὶ σπῆναι ψυχρὸς ὢν διὸ αὐτὸ μᾶλλον ῥιζώνων; ἐπὶ δὲ [καὶ] κινουμένων, ψυχρότερος γίνεται ὁ αἶμα. τὸ δὲ ἐν τῷ πείχην μάλιστα συμπύπτει. ἐξ Διὰ τὴν ὑπερπυκνῶσιντος μᾶλλον ψυχρὸς, ἐργυρότερος τῷ ἡλίῳ ὄντος; ἢ ὅτι πλείονα χροῖται τῆς τῆς ἡλίου δροσίτης ὡς μᾶλλον ἀπέψυκται ἢ γῆς ἢ ὅτι περὶ ἡμέραν ἢ ὄρθος πύπτει, ὡς αὐτὸ πείχην ταῦτα ἢ ψυχρὰ; ἢ καὶ ταῦτα πύπτει, διὰ τὸ κρατεῖσθαι τὸ ἀναφροῦντος θερμῶν; κατὰ τὸ δὲ τῆς ἡλίου δροσίτης διὸ καὶ πλείονα ἄλλο ἀπέχοντος, οὐ πύπτει ἐργυρότερος δὲ ὄντος, πύπτει καὶ πηγνυται. διὸτε μᾶλλον ἀπέψυκται ὁ τύπος, πλείονα χροῖνον τῷ ἡλίῳ ὄντος. ἢ ὅτι περὶ ἡμέραν μᾶλλον τὰ ἐν νεκτῆρι πύπματα τῆς ψύξεως; ἢ ἡμῖν ὁμοῦ μᾶλλον εἶναι ψυχρὸς, διὰ τὸ πεπεσθαι τὰ σπῆναι; κινουμένων δὲ ὄντος, διεκίνητος περὶ σπῆναι δὲ, τὸ μᾶλλον ἐμπίπτει μάλιστα τῆς ῥιζῆς. ἐν Διὰ τὴν ποιοῦσιν, ὅταν ῥιζώνταις περὶ τὸ πύρ φέρονται ὅταν δὲ καὶ μᾶλλον χροῖται ὄντος, οὐδὲ ὅτι ὅλος ἐν τῷ ἑναντιῶν πύπματα γινόμενον μὲν ἡλίῳ ποιεῖ τὴν μεταβολὴν ὡς αὐτὸ ὅτι ῥιζῆς δὲ ὄρθος, εἰ μὲν καὶ μικρὸν κινουμένων τῆς, ἐκ ἀνοῦ εἶ δὲ σφοδρότερον καὶ μᾶλλον κινουμένων, κινουμένων.*

D *φραύσιντος μᾶλλον ψυχρὸς, ἐργυρότερος τῷ ἡλίῳ ὄντος; ἢ ὅτι πλείονα χροῖται τῆς τῆς ἡλίου δροσίτης ὡς μᾶλλον ἀπέψυκται ἢ γῆς ἢ ὅτι περὶ ἡμέραν ἢ ὄρθος πύπτει, ὡς αὐτὸ πείχην ταῦτα ἢ ψυχρὰ; ἢ καὶ ταῦτα πύπτει, διὰ τὸ κρατεῖσθαι τὸ ἀναφροῦντος θερμῶν; κατὰ τὸ δὲ τῆς ἡλίου δροσίτης διὸ καὶ πλείονα ἄλλο ἀπέχοντος, οὐ πύπτει ἐργυρότερος δὲ ὄντος, πύπτει καὶ πηγνυται. διὸτε μᾶλλον ἀπέψυκται ὁ τύπος, πλείονα χροῖνον τῷ ἡλίῳ ὄντος. ἢ ὅτι περὶ ἡμέραν μᾶλλον τὰ ἐν νεκτῆρι πύπματα τῆς ψύξεως; ἢ ἡμῖν ὁμοῦ μᾶλλον εἶναι ψυχρὸς, διὰ τὸ πεπεσθαι τὰ σπῆναι; κινουμένων δὲ ὄντος, διεκίνητος περὶ σπῆναι δὲ, τὸ μᾶλλον ἐμπίπτει μάλιστα τῆς ῥιζῆς. ἐν Διὰ τὴν ποιοῦσιν, ὅταν ῥιζώνταις περὶ τὸ πύρ φέρονται ὅταν δὲ καὶ μᾶλλον χροῖται ὄντος, οὐδὲ ὅτι ὅλος ἐν τῷ ἑναντιῶν πύπματα γινόμενον μὲν ἡλίῳ ποιεῖ τὴν μεταβολὴν ὡς αὐτὸ ὅτι ῥιζῆς δὲ ὄρθος, εἰ μὲν καὶ μικρὸν κινουμένων τῆς, ἐκ ἀνοῦ εἶ δὲ σφοδρότερον καὶ μᾶλλον κινουμένων, κινουμένων.*

E *ρο δὲ ὄντος, πύπτει καὶ πηγνυται. διὸτε μᾶλλον ἀπέψυκται ὁ τύπος, πλείονα χροῖνον τῷ ἡλίῳ ὄντος. ἢ ὅτι περὶ ἡμέραν μᾶλλον τὰ ἐν νεκτῆρι πύπματα τῆς ψύξεως; ἢ ἡμῖν ὁμοῦ μᾶλλον εἶναι ψυχρὸς, διὰ τὸ πεπεσθαι τὰ σπῆναι; κινουμένων δὲ ὄντος, διεκίνητος περὶ σπῆναι δὲ, τὸ μᾶλλον ἐμπίπτει μάλιστα τῆς ῥιζῆς. ἐν Διὰ τὴν ποιοῦσιν, ὅταν ῥιζώνταις περὶ τὸ πύρ φέρονται ὅταν δὲ καὶ μᾶλλον χροῖται ὄντος, οὐδὲ ὅτι ὅλος ἐν τῷ ἑναντιῶν πύπματα γινόμενον μὲν ἡλίῳ ποιεῖ τὴν μεταβολὴν ὡς αὐτὸ ὅτι ῥιζῆς δὲ ὄρθος, εἰ μὲν καὶ μικρὸν κινουμένων τῆς, ἐκ ἀνοῦ εἶ δὲ σφοδρότερον καὶ μᾶλλον κινουμένων, κινουμένων.*

F *senfim abducit, frangatur necesse est.*